

EL FARISEU I EL PUBLICÀ

(llegir Lluc 18, 9-14)

Dos homes van pujar al Temple a resar. El fariseu, dempeus, deia: et dono gràcies Déu perquè no soc dolent com els altres dejuno i pago els impostos. El publicà, lluny i capficat, deia: ajuda'm Déu, perquè soc un pecador. Aquest agradà a Déu i l'altre no. El qui s'exalta serà humiliat, i qui s'humilia serà exaltat.

1. Jesús és el Metge diví.
Ve a sanar-nos del pecat.
i ens ensenya a estimar de veritat.
¿Què fas per Déu i pels altres?

2. El **fariseu**, per supèrbia, es creu perfecte.
Ni resa, ni demana ajuda a Déu: no es coneix.
I menysprea als altres: critica.
¿Parles be dels altres?

3. El **publicà** es reconeix pecador.
Penedit, demana perdó, vol canviar.
La seva humilitat agrada a Déu.
Jesús, vull ser sant i no ho soc, ajuda'm.

4. Si comptes amb Déu, Déu t'ajudarà.
Resa, confessa't, combrega, fes oració.
Amb Déu serem sants, sense Ell no.
Senyor, confio en Tu, et necessito.

Resa amb humilitat i senzillesa